

משלחת ישראל לאולימפיאדה

נועדה לצרכי ייצוג בלבד - אך גם בשביל ייצוג לא היה לה זמן!

שעה עין מהתנהגותם השערורייתית של הישראלים.

נוכח הופעתם העלובה של הספורטאים הישראלים בהתמודדות השונות, קשה להבין פלישה מוזרה זו של עסקנים, שהם אולי האחראים הישירים לפיגורה של ישראל בענפי ספורט רבים. אילו טרחו אותם עסקנים להקדיש לספורטאים ולקידומם רק חלק קטן מהמאמץ שהשקיעו בהשגת כרטיסי הטיסה למינכן, ניתן היה אולי לדבר על הספורט הישראלי בלי רגשי נחיתות ובושה.

„חרה!“

בטלוויזיה

ה יחסים הפנימיים בין חברי המשלחת תרמו אף הם לרושם המדכא ש"יצרה ההופעה הישראלית במינכן. הספורטאים, המאמנים והעסקנים הביאו עמם ליאולימפיאדה את כל שנאותיהם ומריבותיהם הקטנוניות, המעכירות את האווירה בי ספורט הישראלי.

הברית ונציגות של גרמניה המערבית. רק המשלחת הישראלית, שהכול ציפו להופעה סמלית מכובדת שלה, ביזתה את הטקס. 22 חברי המשלחת, השתתפו בטקס רק שישה: שני קלעים, שני סייף פים, מאמן הסיוף אנדריי שפיצר והעסקן צבי פינקלשטיין.

כתוצאה מכך נבלעה משלחת הספורטאים העלובה בין האלפים שהשתתפו בטקס ו"לרבים נדמה היה שהמשלחת האולימפית של ישראל כלל לא השתתפה בטקס.

משלחת נוער ישראלית, שהגיעה למינכן כדי להשתתף ביום הספורט של הנוער הבינלאומי, הנוער לצד האולימפיאדה, היתה צריכה להציל את המצב, ולשמש תחליף למשלחת האולימפית. אבל אף אחד לא דאג להדריך את הנוער כיצד להתנהג במקום כזה. בעת הטקס הם עסקו ב"המולה רעשנית, בהחלפת סמלים ומוכרות עם חברי משלחות אחרות.

כאשר פרצה השערוריה סביב הופעתה העלובה של המשלחת הישראלית בטקס, הנוגע לה יותר מאשר לכל משלחת אחרת באולימפיאדה, והשתתפותה בו חשובה ו"חיונית יותר מהשתתפות בכל ענף ספורט שהוא באולימפיאדה, לא חסרו התירוצים כדי להסביר את החרפה והביזיון.

„הטקס בדאכאו נערך בשעה שהספורטאים היו צריכים להתאמן. השתתפותם בטקס עלולה היתה לפגוע בהישגיהם,“ טען ראש המשלחת שמואל ללקין, בהתייחסו עלמו מכך שספורטאי מדינות אחרות ויתרו על אימוניהם בעת שנוערך הטקס. „העסקנים היו צריכים לייצג את ישראל בכל מיני ועדות וקונגרסים שנערכו אותה שעה,“ הסביר חבר אחר של המשלחת. אלא שתירוצים אלה לא יכלו לחפות על מה שאירע. איש לא חלם שספורטאי

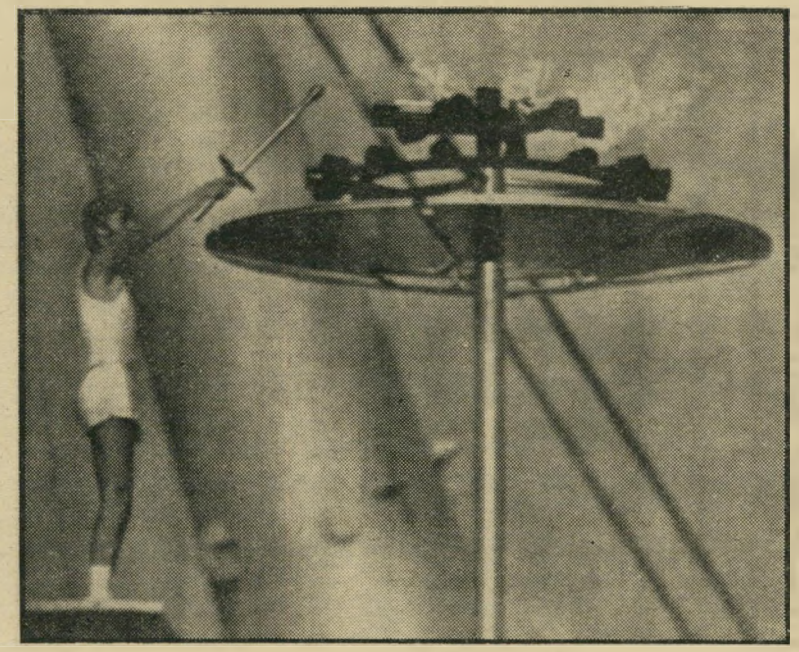
הטקס בדאכאו נערך בשעה שהספורטאים היו צריכים להתאמן. השתתפותם בטקס עלולה היתה לפגוע בהישגיהם,“ טען ראש המשלחת שמואל ללקין, בהתייחסו עלמו מכך שספורטאי מדינות אחרות ויתרו על אימוניהם בעת שנוערך הטקס. „העסקנים היו צריכים לייצג את ישראל בכל מיני ועדות וקונגרסים שנערכו אותה שעה,“ הסביר חבר אחר של המשלחת. אלא שתירוצים אלה לא יכלו לחפות על מה שאירע. איש לא חלם שספורטאי

ברלין

אדולף היטלר במדים נאציים, מלווה בידי הדי"ר תיאודור ליוואלד, נשיא הוועדה המארגנת, פועד אל תוך האיצטדיון האולימפי בברלין, בפתיחת המשחקים האולימפיים בשנת 1936, שהשתתפות יהודים נאסרה בהם.

הביזיון האולימפי

ישראל ישיגו הישגים בזירת הספורט היאולימפית. כל תפקידם שם יהיה לייצג את ישראל בכבוד. אם אין ביכולתם לעשות גם את המעט הזה — אין להם מה לעשות שם.

מינכן

רץ גרמני צעיר, בן 18, שלא ידע את היטלר, מדליק את משואת המשחקים האולימפיים באיצטדיון האולימפי במינכן, מאש הלפיד שהוצת על פיסגת האולימפוס ביוון והועבר עליידי רצים לגרמניה. משחקי האולימפיאדה ה-20 הנערכים עתה במינכן, נועדו בין השאר לטהר את גרמניה מעברה העכור.

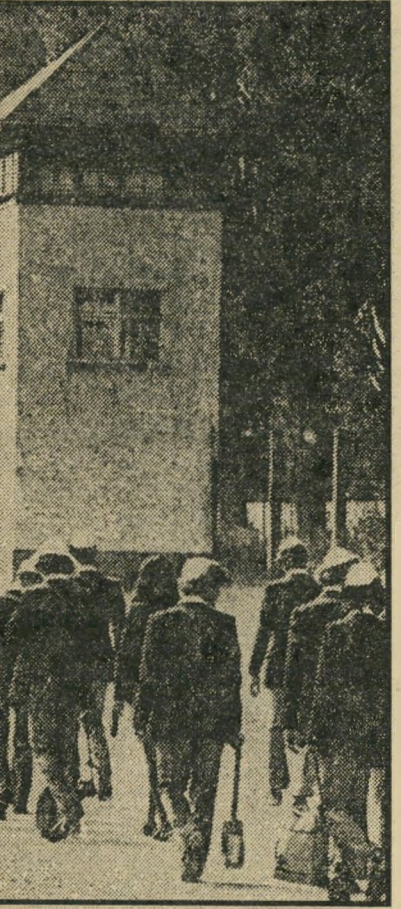
כך קרה שהופעתו הראשונה של ספורטאי ישראלי בזירה, במסגרת התחרויות היאולימפיות, לוותה בשערוריה חסרת תקדים. היה זה אחרי שהמתאבק גד צברי, נחל כשלוף צפוי ומביש בקרב הראשון שלו.

צברי, איש מכבי, צורף כמעט ברגע האחרון למשלחת, למרות שבקושי עבר את מבחני המינימום. אחרי הפסדו בזירה הצטופפו מסביבו עתונאים ישראלים ו"שמעו את תירוציו על ההפסד. אותה שעה עמד בקירבתו משה ברומברג, חבר ועדת ההיאבקות הישראלית מטעם הפועל. כאשר שמע ברומברג שצברי מאשים שאנשי הפועל מנעו ממנו בארץ את האפשרות להתאמן, התפרץ מול המיקרופונים ומצליח מות הטלוויזיה ועצק: „זה שקר!“

צברי לא נשאר חייב. „אתה חרה!“ צעק לעבר ברומברג, שהחזיר לו במטח קללות.

אין צורך להסביר את משמעותו הסמלית של הטקס. 36 שנים אחרי אולימפיאדת ברלין, שנערכה בהסתוו של אדולף היטלר, תחת דגלים נאציים, משמשת אולימפיאדת מינכן כטקס טיהור של גרמניה. היה זה רק טבעי שמארגני האולימפיאדה ייענו ליוזמתה של ועדה נוצרית-יהודית, ויכללו טקס אזכרה לקורבנות הינאצים במחנה ההשמדה בדאכאו.

רבות מהמשלחות דחו את ההזמנה לבקר בדאכאו. „זה מגוחך להעלות עתה זכרון נות מן העבר,“ אמרו כמה מראשי המשיחות. אבל משלחות אחרות שידעו להעריך את המשמעות הסמלית של הטקס בי דאכאו, שלחו נציגים כדי להניח זרי פרחים ליד מצבת הזכרון ולהשתתף בפילה לזכר הקורבנות. ביות המשלחות בלטו משלחות מכל מדינות הגוש ה"קומוניסטי, משלחת גדולה של ארצות

דאכאו

משלחת נוער ישראלית נכנסת בשער מחנה ה"השמדה דאכאו, השוכן קילומטרים ספורים ממינכן, לטקס הזכרון שנערך שם ערב פתיחת האולימפיאדה. מרבית הספורטאים שהוזמנו השתתפו בטקס 50 בלבד ואילו מהמשלחת הישראלית נכחו במקום רק ארבעה ספורטאים, מאמן ועסקן אחד.